

Lab 5 Problem SAT (część 3: VertexCover i funkcja progowa)

W ramach laboratorium należy:

1. Wykonać podstawową część redukcji Vertex Cover do SAT
2. Wypróbować różne sposoby realizacji funkcji progowej

Grafy do testów należy wziąć z wcześniejszych laboratoriów.

Szczegóły techniczne

Wszystkie programy powinny być implementowane w języku Python (wersja 3.x.y). Mogą Państwo (i powinni) korzystać z poniższych programów:

- [dimacs.py](#) - mikrobiblioteka pozwalająca na wczytywanie grafów, nagrywanie wyników, najbardziej podstawowe operacje na grafach, oraz nagrywanie formuł logicznych CNF w formacie DIMACS ascii (z którego korzystają solwery SAT)
- [sortnet.py](#) - mikrobiblioteka pozwalająca tworzyć formuły CNF implementujące sieci sortujące
- Biblioteka [pycoSAT](#)
- Solwery [glucose](#) lub [maple](#).

Zadanie 1: VertexCover (podstawa redukcji)

Proszę zrealizować redukcję problemu VertexCover do SAT. Najpierw zajmiemy się elementarną częścią redukcji, a potem zrealizujemy funkcję progową.

Redukcja SAT

Mamy graf $G = (V, E)$, gdzie $V = \{v_1, \dots, v_n\}$ oraz pytamy, czy istnieje pokrycie wierzchołkowe wykorzystujące k wierzchołków. Dla każdego wierzchołka v_i tworzymy zmienną x_i , której wartość interpretujemy następująco:

- $x_i = \text{prawda}$ – wierzchołek v_i należy do pokrycia,
- $x_i = \text{fałsz}$ – wierzchołek v_i nie należy do pokrycia.

Każda krawędź musi być pokryta przez jakiś wierzchołek. Stąd dla każdej krawędzi $\{v_i, v_j\}$ tworzymy klauzulę wymagającą, że co najmniej jeden z jej końców został wybrany:

$$(x_i \vee x_j)$$

Taka redukcja wystarczy, żeby solver SAT znalazł *jakiś* pokrycie wierzchołkowe, ale nic go nie zmusza do minimalizacji liczby użytych wierzchołków.

Zadanie 2: Implementacja funkcji progowej

Trudniejszą częścią redukcji VertexCover do SAT jest wymuszenie, że najwyżej k zmiennych spośród $x_1, \dots, x_n$ może mieć wartość `prawda`.

Rozwiązanie a'la programowanie dynamiczne

W pierwszym podejściu tworzymy zmienne $y_{i,j}$, które interpretujemy następująco:

- $y_{i,j}$ = `prawda` – wśród zmiennych $x_1, \dots, x_i$ co najmniej j ma wartość `prawda`,
- $y_{i,j}$ = `fałsz` – powyższe nie zachodzi.

Wymuszamy poprawną wartość zmiennych następująco. Przede wszystkim zmienne $y_{i,0}$ są prawdziwe dla wszystkich i , a zmienne $y_{0,j}$ są fałszywe dla wszystkich $j > 0$:

$$(y_{0,0}) \wedge (y_{1,0}) \wedge \dots \wedge (y_{n,0}) \wedge (\neg y_{0,1}) \wedge (\neg y_{0,2}) \wedge \dots \wedge (\neg y_{0,n})$$

Następnie dla każdej pary wartości $0 < i, j \leq n$ dodajemy następujące implikacje (każda z nich może być zapisana jako pojedyncza klauzula):

$$(y_{i-1,j} \Rightarrow y_{i,j}) \wedge ((y_{i-1,j-1} \wedge x_i) \Rightarrow y_{i,j})$$

Na samym końcu dodajemy pojedynczą klauzulę:

$$(\neg y_{n,k+1})$$

która wymusza, że nie używamy więcej niż k wierzchołków do pokrycia.

Indeksowanie zmiennych

W tym zadaniu należy odróżnić zmienne x_i od zmiennych $y_{i,j}$. Niestety pycoSAT (oraz inne solwery) stosują prostą numerację zmiennych. W związku z tym konieczne jest tłumaczenie numerów "dwuwymiarowych" na jednowymiarowe. W tym celu przydatna może być poniższa funkcja, która zamienia parę indeksów i, j na jedną, jednoznacznie określoną, liczbę naturalną:

```
def index( i, j ):
    return (i+j)*(i+j+1)/2+i
```

Testowanie redukcji

Jako dane testowe proszę wykorzystać zestaw grafów z [poprzedniego laboratorium](#): [graph.zip](#)

Zadanie 2: Funkcja progowa zbudowana na sieci sortującej

Alternatywne rozwiązanie polega na zastosowaniu sieci sortujące (patrz [wykład 6](#)). Sieć sortującą zrealizujemy w oparciu o klasę `sorterNet` :

```
class sorterNet:
    def __init__( self, start, lines, equiv ):
        # stwórz sieć sortującą
        # start -- numer pierwszej dostępnej zmiennej
        # lines -- tablica numerów zmiennych, które są sortowane
        # equiv -- czy komparatory mają być realizowane jako równoważności,
        #         czy jako implikacje

    def comp( self, i, j ):
        # dodaj komparator między liniami i oraz j
        # większa wartość wędruje do linii o niższym numerze

    def getCNF( self )
        # odczytaj formułę realizującą zadane komparatory

    def getLines( self ):
        # odczytaj obecne numery zmiennych przechowujących kolejne linie
```

Elementarny test

Sprawdź, czy powyższa klasa działa poprawnie. Stwórz formułę, która zmiennym 1, 2 i 3 przypisuje—na przykład—wartości False, True, False, stwórz obiekt `sorterNet` dla `lines = [1,2,3]` (oraz używającej równoważności) i dodaj komparatory (1,2), (2,3), (1,2). Przekonaj się, że połączenie Twojej formuły oraz tej, którą zwraca `sorterNet` poprawnie sortuje zmienne 1,2,3 (żeby to sprawdzić, musisz wywołać `getLines` po dodaniu komparatorów, żeby wiedzieć jaka zmienna realizuje jaką linię).

Sieci sortujące

Najprostszą siecią sortującą jest sieć realizująca sortowanie przez wstawianie. W powyższym zadaniu stworzyliśmy taką sieć dla trzech linii. Można to łatwo uogólnić do sieci dla dowolnej liczby linii.

Wykład 6 zawiera także opis sieci opartej o MergeSort.

Użycie sieci sortującej w redukcji VertexCover

Proszę połączyć sieci sortujące z poprzedniego punktu z redukcją z VertexCover. Najpierw wykonujemy elementarną część redukcji, która używa zmiennych od 1 do n do opisu wykorzystania wierzchołków. Następnie dodajemy sieć sortującą, która traktuje te zmienne jako linie wejściowe. Na koniec wymuszamy, że $k+1$ -sza linia ma wartość *False*

Lepsze kodowanie funkcji progowej

Przedstawione metody kodowania warunku liczności nie są optymalne. Istnieje wiele lepszych metod, z których jedna jest opisana w pracy:

- M. Karpiński, M. Piotrów, Encoding cardinality constraints using multiway merge selection networks, Constraints, Vol. 24, str. 234–251, 2019. [PDF](#)